

Із наведеної табл. можна зробити висновок, що кількість сторінок інтегрованої звітності українських підприємств складає від 20 до 311 сторінки. Обсяг інтегрованої звітності зарубіжних підприємств складає від 88 до 279 сторінки.

Фінансова звітність на відміну від інтегрованої звітності має певну стандартизовану форму, яка включає в себе набір обов'язкових показників, тому для фінансової звітності принцип стислості є неактуальним, його можна застосовувати тільки до розкриття інформації у примітках до фінансової звітності, а саме текстової її частини.

У цілому принцип стислості в інтегрованій звітності враховує суттєвість інформації, не допускає її повторень, інформація, яка не змінюється часто, як правило, наводиться через посилання на більш детальну інформацію або на зовнішнє джерело.

Література

1. The International <IR> Framework. Retrieved from <https://bitly.su/lodC>.

2. Голов С.Ф., Костюченко В.М., Кузіна Р.В. Інтегроване звітування: концепція, методологія та організація: Монографія. Херсон: Видавничий дім «Гельветика», 2018. 252 с.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ РОЗРАХУНКІВ З ПОКУПЦЯМИ І ЗАМОВНИКАМИ

Борисенко А.С. студентка,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

На сьогоднішній день актуальність теми розрахунків з покупцями і замовниками посилює значення трактування сутності покупців і замовників як економічної категорії.

Аналіз нормативних актів, які регулюють правовідносини між суб'єктами господарського життя, дозволяє стверджувати, що у відношенні терміну «покупець» немає універсального

* Науковий керівник – Маренич Т.Г., д.е.н., професор

визначення, оскільки йде прив'язка терміну до конкретного правочину господарського життя. Зокрема, при визначенні поняття «покупець» в таких операціях як торгівля цінними паперами, практично, не зазначається спосіб набуття власності, а лише умови виконання контракту (тобто не обов'язково сплатою коштів), при операціях, пов'язаних з майном і аукціонною діяльністю, покупець трактується, здебільшого, як переможець аукціону. І лише при операціях з різними видами виробничих запасів у галузевих відомствах зазначається набуття власності, через закупівлю і то не завжди. Термін «покупець» рідко живиться по відношенню до послуг [1].

На думку Дідоренко Т.В., Белова І.М., сучасна економіка побудована так, що підприємець мусить безперервно вести розрахунки із фізичними та юридичними особами. Підприємство виготовляє продукцію, котра потрібна не лише йому самому, а й комусь іншому. Готова продукція, отримана з виробництва, реалізовується покупцям, з котрими виникають розрахунки. В процесі реалізації своєї продукції підприємство виступає у ролі дебітора. Дебіторська заборгованість – це елемент оборотного капіталу, сума боргів, котра належить підприємству від фізичних або юридичних осіб. Зростання заборгованості розуміє під собою вилучення засобів із обороту.

Невчасне погашення заборгованості стає причиною безперервної кризи: збільшення заборгованості по комерційному кредиту спричиняє зростання попиту на короткострокові позики, скорочення їх пропозицій, збільшення їх вартості. Відповідний процес відбувається із непрямыми втратами доходу організації, а саме:

- чим довготриваліший період погашення заборгованості, тим менший дохід від засобів, вкладених у неї, що має вплив на оборотність;

- підтримання відповідного рівня дебіторської заборгованості пов'язане із витратами, отже дебіторська заборгованість є одним із активів підприємства, для котрого необхідне відповідне джерело [2].

На думку Буднік Т.В. та Гнатенко Є.П., на основі аналізу наукових праць і літературних джерел можна виділити найбільш актуальні проблеми обліку дебіторської заборгованості:

1. Проблема організації бухгалтерського обліку дебіторської заборгованості та її місце в обліковій політиці.
2. Проблема реальної оцінки дебіторської заборгованості.
3. Проблема формування та обліку резерву сумнівних боргів.
4. Проблема відображення дебіторської заборгованості на рахунках бухгалтерського обліку.
5. Проблема проведення аналізу розрахунків з покупцями та замовниками при наявних методиках [3].

На думку Скоробогатової В.В. в рамках рекомендацій щодо вдосконалення обліку дебіторської заборгованості за розрахунками з покупцями та замовниками – необхідно приділити увагу організації обліку дебіторської заборгованості та доповнити облікову політику елементами, що дасть змогу вчасно виявити проблемні моменти та вжити заходи щодо відновлення платоспроможності покупців та замовників [4].

Важливою умовою покращення обліку є введення комп'ютерної форми обліку. Використання комп'ютерної техніки вносить значні зміни до організації бухгалтерського обліку, причому з допоміжного засобу обчислювальна техніка перетворюється на визначальний фактор організації обліку [3].

Отже, система поглядів і тлумачень, що характеризують основні аспекти організації обліку розрахунків з покупцями і замовниками має різносторонній характер і несе в собі основні властивості дебіторської заборгованості. Питання відображення такої заборгованості в обліку потребує удосконалення діючих нормативно-правових актів в частині системи рахунків. Зроблена спроба довести основні відмінності в тлумаченні понять «покупці» і «замовники». Встановлено, що запровадження дієвих заходів гармонізації обліку та узагальнення інформації дебіторської заборгованості сприятиме прийняттю оптимальних управлінських рішень та формування перспективних планів побудови господарської діяльності.

Література.

1. Кручак Л. Облік розрахунків з покупцями і замовниками: напрями реформування та вдосконалення методики. Міжнародний науковий журнал. *Інститут*

бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації. Вип. 4. 2016. С. 27-35.

2. Дідоренко Т.В., Белова І.М. Завдання та принципи побудови обліку розрахунків з покупцями і замовниками. *Сталий розвиток економіки*. 2015. № 3 (28). С. 217-220.

3. Буднік Т.В., Гнатенко, Є.П. Проблеми та шляхи удосконалення дебіторської заборгованості як об'єкта обліку та аналізу. *Вісник Миколаївського національного університету ім. В.О. Сухомлинського*. 2016. № 9. С. 740-743.

4. Скоробогатова В.В. Методика бухгалтерського обліку дебіторської заборгованості як складової змішаних активів. *Сталий розвиток економіки*. 2012. № 7 (17). С. 270-276.

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ, ЩО БУЛО ВИЯВЛЕНО У ПОДАНІЙ РАНІШЕ ФІНАНСОВІЙ ЗВІТНОСТІ

***Брік С.В., к.е.н., доцент,
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»***

Платник податку на прибуток подає разом з відповідною податковою декларацією квартальну або річну фінансову звітність у порядку, передбаченому для подання податкової декларації з урахуванням вимог статті 137 Податкового кодексу України [1].

Фінансова звітність, яка складається і подається відповідно до пункту 46.2 Податкового кодексу України [1] платниками податку на прибуток і некомерційними підприємствами, установами і організаціями, є додатком до податкової декларації з податку на прибуток підприємств (звіту про використання доходів (прибутків) неприбутковою організацією) та їх невід'ємною частиною.

Підприємства можуть подавати уточнену фінансову звітність і уточнену консолідовану фінансову звітність на заміну раніше поданої фінансової звітності та консолідованої фінансової звітності за результатами проведення аудиторської перевірки, з метою виправлення самостійно виявлених помилок чи з інших причин.